

Zaak T-115/92

A. Hogan tegen Europees Parlement

„Niet-ontvankelijkheid”

Beschikking van het Gerecht (Vijfde kamer) van 15 juli 1993 II - 897

Samenvatting van de beschikking

1. *Ambtenaren — Beroep — Voorafgaande administratieve klacht — Bestaan van bezwarend besluit — Verplichting direct klacht in te dienen — Termijnen — Van openbare orde (Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)*
2. *Ambtenaren — Beroep — Bezwarend besluit — Begrip — Besluit met rechtstreekse en onmiddellijke gevolgen voor rechtspositie van belanghebbende (Ambtenarenstatuut, art. 90 en 91)*
3. *Ambtenaren — Beroep — Voorafgaande administratieve klacht — Onderscheid tussen klacht en verzoek in de zin van artikel 90, lid 1, Statuut — Onderscheid ter beoordeling van rechter (Ambtenarenstatuut, art. 90, leden 1 en 2)*

1. De klacht- en beroepstermijnen zijn van openbare orde en ook wanneer de administratie in de precontentieuze fase is ingegaan op door verzoeker aangevoerde argumenten, is het Gerecht toch niet ontslagen van de verplichting de ontvanke-lijkheid van het beroep te toetsen aan de statutaire termijnbepalingen.
3. De kwalificatie van een brief of nota als „verzoek” dan wel als „klacht” staat uitsluitend ter beoordeling van de rechter en is niet afhankelijk van de wil van de partijen.

De ambtenaar die om nietigverklaring, herziening of intrekking van een hem bezwarend besluit wil verzoeken, dient direct een klacht tegen dat besluit in te dienen en ook al kan hij de administratie verzoeken jegens hem een besluit in de zin van artikel 90, lid 1, van het Statuut te nemen, dit veroorlooft hem niet, af te wijken van de in de artikelen 90 en 91 van het Statuut gestelde klacht- en beroepstermijnen.

2. Een als antwoord op een verzoek van een ambtenaar genomen besluit waarin ondubbelzinnig de wil van de administratie tot uitdrukking komt om de belanghebbende een statutaire toelage te weigeren, en waarin duidelijk de bepalingen worden genoemd waarop die weigering is gebaseerd, vormt voor de belanghebbende een bezwarend besluit voor zover het rechtstreeks en onmiddellijk afbreuk doet aan zijn rechtspositie.

Er is sprake van een klacht in de zin van artikel 90, lid 2, van het Statuut in het geval van een nota waarin een ambtenaar duidelijk doet blijken van zijn bedoeling de weigering van de administratie om hem een statutaire toelage toe te kennen, te betwisten, en waarin hij de administratie uitnodigt haar besluit te motiveren en om toelichting vraagt met betrekking tot de berekeningen waarop de administratie de weigering heeft gebaseerd. Immers, het verzoek om motivering kan hoogstens worden opgevat als de uitdrukking van een grief wegens het gebrek aan motivering van de weigering, en het verzoek om toelichtingen is geen zelfstandig verzoek in de zin van artikel 90, lid 1, van het Statuut. Het is een onderdeel van de tegen die weigering aangevoerde grieven, ook al heeft de administratie, in haar afwijzing van de klacht, de gegrondheid ervan erkend en de belanghebbende uitgenodigd zich voor de gewenste preciseringen tot het bevoegde gezag te wenden.